

## Слово аспіранта

Моя зустріч з Букачем Миколою Миколайовичем відбулася в 2002 році. Тоді я вирішила зайнятися кандидатською дисертацією і переді мною постала проблема, яка постає перед кожним здобувачем, – знайти наукового керівника.

Випадково сталося так, що спочатку ректор університету Леонід Павлович Клименко, а потім проректор з наукової роботи Олександр Павлович Мещанінов порадили мені звернутися до доктора педагогічних наук Букача Миколи Миколайовича, який займав посаду завідуючого кафедрою соціальної роботи. Я, маючи фах соціолога соціально-культурної сфери і досвід роботи зі студентами, в процесі організації дозвілля подумала, що саме такий фахівець може мені багато в чому допомогти. І я не помилилась, так як не помилились Клименко Л.П. і Мещанінов О.П., які порадили мені звернутись до Букача Миколи Миколайовича.

Із самого початку нашої співпраці мені стало зрозуміло, що Микола Миколайович – це дуже серйозна і принципово справедлива людина. І коли мені іноді приходиться чути, що для того, щоб написати дисертацію, треба багато платити грошей і в першу чергу керівникові, то мені завжди хочеться сказати – зверніться до мого наукового керівника, якого цікавлять тільки знання, працездатність і наполегливість. Тому що, маючи усі ці риси, сам Микола Миколайович ставить такі ж вимоги своїм аспірантам – працювати, постійно підвищувати свій рівень освіти і наполегливо рухатися до поставленої мети. Разом з тим Микола Миколайович дуже уважна і чуйна людина. Це було видно на прикладі, коли ми вибирали тему мого дисертаційного дослідження. Микола Миколайович запропонував мені вибрати тему в залежності від моїх інтересів, тому що людина повинна займатися тим, що їй цікаво, до чого є хист. Тоді я розповіла про те, чим я займалася в процесі роботи, за чим мені прийшлося спостерігати кожного дня, про свої зацікавлення і наробітки.

Спочатку я хотіла залишатися здобувачем, але Микола Миколайович настояв на тому, щоб я вступила до аспірантури. Це було дуже вірне рішення, і я дуже вдячна професору Букачу за те, що він підштовхнув мене до нього.

Якщо в мене виникають якісь проблеми чи питання по дисертації, я завжди можу звернутися до Миколи Миколайовича за порадою, при цьому Микола Миколайович завжди спокійно все вислуховує і терпляче пояснює.

Неможливо не відмітити ще таку рису в характері Миколи Миколайовича, як демократичність. Таке звернення до своїх підлеглих, як “друзі”, викликає бажання співпрацювати із цією людиною.

Дуже багато корисного я переймаю від Миколи Миколайовича і як починаючий викладач. Спочатку, коли Микола Миколайович як завідуючий кафедрою відвідував мої лекції, я дуже нервувалася, сприймаючи це як перевірку. Але потім зрозуміла, що мета таких відвідувань – дати пораду молодим фахівцям, підказати, навчити. Тепер я навіть сама запрошую Миколу Миколайовича на свої заняття, щоб досвідчений фахівець дав мені свої рекомендації.

Мудрий педагог, з величезним практичним досвідом, маючи глибокі теоретичні знання, досконало володіючи літературною мовою та гарною дикцією, для мене, аспіранта і починаючого викладача, є взірцем сучасного науковця.

Я дуже вдячна Миколі Миколайовичу за співпрацю, бажаю йому міцного здоров'я, творчої наснаги в роботі, музики в душі та кохання в серці.

З найкращими побажаннями

*аспірантка МДГУ ім. Петра Могили*

*Н.В. Клименюк*